

TILL DEN VÄRLD SOM KUBA HJÄLPT: VAR ÄR NI NU?

TILL DEN VÄRLD SOM KUBA HJÄLPT: VAR ÄR NI NU?

160 länder har fått medicinskt bistånd från Kuba. Efter naturkatastrofer, vid pandemier är kubanerna oftast de som är först på plats. Jordbävningar, orkaner, översvämningar, Ebola, Covid... Hundratusentals liv har räddats. Kubanerna kommer utan att några avtal slutits, mer än att det drabbade landet vill ha hjälp. Principen är "Vi ger inte av det vi har över, vi delar på det vi har." Nu är det Kuba som behöver solidaritet. Och en kubanska frågar:

Skribenten Ikay Romay

Idag måste jag ställa en fråga, och jag måste ställa den högt, så att de som har öron och minne kan höra mig.

Var är alla dessa bröder och systrar som, när de behövde oss. Och Kuba tvekade inte en sekund?

När jordbävningen skakade Mexiko var de kubanska läkarna där.

När orkanen ödelade Centralamerika var de kubanska brigaderna där.

När Haiti blödde, när Pakistan översvämmades, när Afrika behövde händer som kunde rädda liv, när pandemin lamslog världen...

Kuba var där.

Inte med tal. Inte med foton. Inte med löften.

Med läkare. Med lärare. Med blod. Med söner och döttrar som lämnade sitt land för att dö om det behövdes, för att rädda andra.

Och nu, när Kuba är belägrat, blockerat, hotad, utsatt för det sjuka hatet från personer som Marco Rubio och hans herrar i imperiet...

Var är ni nu?

Jag vill inte låta hård. Men kärlek gör ont när den inte besvaras.

Jag ber inte om arméer. Jag ber inte om pengar. Jag ber om en röst. Jag ber att de folk som har fått känna Kubas solidariska hand idag står upp och säger: ?Man leker inte med Kuba?.

För om Kuba inte tvekade att skicka det bästa det hade; sina barn, sina läkare, sin vetenskap, sitt hjärta för att rädda andra...

Hur är det möjligt att de idag tvekar att höja rösten för Kuba?

Världen talar om mänskliga rättigheter medan de blockerar oss.

Världen talar om demokrati medan de kväver oss.

Världen talar om solidaritet medan de lämnar oss ensamma inför imperiet.

Men nej. Vi är inte ensamma.

För vi har varandra. För vi har folket som gör motstånd. För vi har historien.

Och även om det gör ont, även om det ibland känns som om tystnaden från de vi hjälpt väger tyngre än blockaden...

Kuba står fortfarande upp.

Vi är fortfarande den lilla ön, blockerad i mer än sex decennier, som aldrig, aldrig har darrat på rösten när vi sagt NEJ till imperiet.

Vi vet vilka vi är.

Vi vet vart vi är på väg.

Vi vet varifrån vi kommer.

Och aldrig, aldrig, ALDRIG kommer de att få oss på knä.

För vi kubaner är gjorda av ett virke som inte går sönder.

För här föds man patriot och dör patriot.

För så länge det finns en kuban med värdighet, så länge lever Kuba.

Till de bröder vi hjälper: vi ber inte om något som ni inte redan har fått. Vi ber bara om att ni inte glömmer oss.

För om det är något som Kuba har visat i sin historia, så är det att solidaritet inte är något man förhandlar om, inte något man tar betalt för, inte något man glömmer.

Och jag, från min skyttegrav, från min ö, från mitt kubanska hjärta, säger till er:

Tack till alla som har varit där.

Tack till Mexiko, som idag sträcker ut sin hand till oss.

Tack till de värdiga folk som inte tigger.

Tack till dem som förstår att Kuba inte är problemet, Kuba är värdighet.

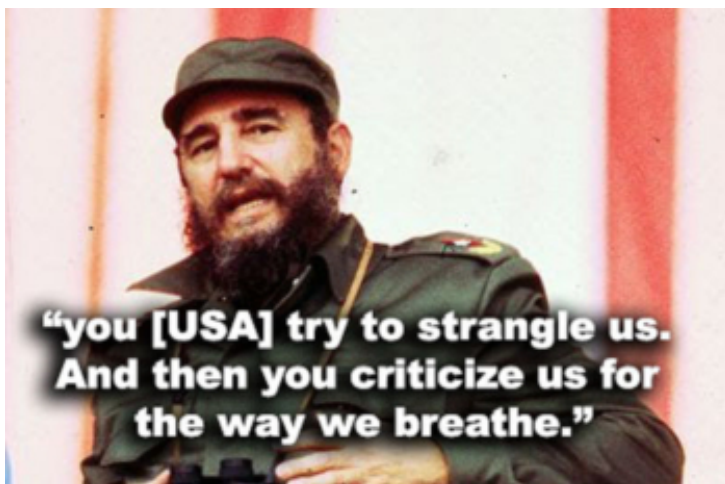
Och till dem som ännu inte har yttrat sig...

Det finns fortfarande tid.

Patria o Muerte

Venceremos

Ikay Romay, Kuba FB 260216 (ZT)

HÄV BLOCKADEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72